

назадъ отдѣлни солдати изведиждъ, точно нито отъ това нито отъ онова са поднасятъ напредъ, бързо изминаватъ разстоянието, което ги отдѣляше отъ тѣзи, които вървятъ напредъ, още минута, и тѣзи, които едва що са показахъ заприѣли, вече смѣло са искачуватъ на горѣ по стрѣмнината. Зачуватъ са откъселеци на нѣкакво си „ура.“ „Ура“ са раздаде на дѣсно, прѣхвърли са на лѣво, загърмя въ центрѣтъ. Чувание на кръвожадниитъ, зловѣщиятъ гърмежъ на барабанѣтъ. Още по бързо са искачва отдолу на горѣ бойовната колонна.... Но вече, никакъвъ порядѣкъ въ нея, въ бъркотия, както са случи.... Ето цѣли облаци отъ димъ закрихъ редутѣтъ; гората като че трепна и са расширена съ грѣмовеиъ трясѣкъ.... Слѣдъ този залпъ, пробѣгающа вистрѣли, новъ облакъ на димъ, новъ залпъ.... Нѣкакъвъ си офицеринъ излѣзъ отъ долѣтъ на конѣ, слѣдъ него тичатъ солдати. Смѣло той удря съ шпоритѣ си конѣтъ; добриятъ стеникъ едва не въ карпери то изнася по кривината на урвата.... Още една минута, и всадникѣтъ заедно съ конѣтъ слизатъ обратно въ този сѣщиятъ долъ изъ който едва что бѣхъ излѣзли.

— Ще прѣвземѣтъ, капитане, ще прѣвземѣтъ нашиѣтъ! — бодро вика Дороновичъ на Ивкова.

Какъ да не прѣвземѣтъ! Радостно отговаря този, като слѣдуваше, какъ разстоянието на настѣпающата черна тѣлпа солдати и сулфурнийтъ насипъ на валѣтъ са все съкращаване и съкращаваше.

— Какъ да не прѣвзематъ! Единъ ударъ само, и свършено.

— Тѣкмо на време затупкахъ барабанѣтъ.

Тамъ чернитѣ фигури на солдатитѣ все близо и близо, тамъ нѣколко са нишатъ до самиятъ валъ, по видимому, са сирѣли и призоваватъ своитѣ.... А залповетѣ отъ тамъ слѣдуватъ слѣдъ залпъ. Редутѣтъ като живо чудовище на ерѣща ободравшиѣ са солдати грехти въ всичкитѣ си медни и желѣзни поздри, като ежека свия настрѣхнува съ щикове... Близо, близо, до самиятъ валъ сѣ нашиѣтъ Могъществението „ура“ още по широко, като пламѣкъ распалванъ отъ вѣтрѣтъ са расширенува по всичката тази стрѣмнина.

— Господи!... Какви подлеци! съ ужасъ извиква Ивковъ.

— Какво? какво е?

Капитанинѣтъ, мълчащецъ, посочва на дѣсно... Страхливата купчинка солдати, останѣла назадъ отъ своитѣ въ